కథా కౌముది

భిన్న ధృవాలు

బులుసు సరోజినీ దేవి

కౌముది – రచన నిర్వహించిన కథల పోటీ(2017)లో బహుమతి పొందిన కథ

అర్ధరాత్రి .. లోకమంతా నిద్రోతున్న నిశ్శబ్దం. కొత్తగా కాపురాని కొచ్చిన పరిమళ చెవిలో గుసగుస

“నిద్రపోయావా అప్పుడే” ? అని .

చప్పున కళ్ళు తెరిచి, భర్త మధుబాబు, తన పక్కన ఆనుకుని ఉండడం చూసి సిగ్గుల మొగ్గయి పోయి గుండెల్లో తల దాచేసుకుంది.

ఆ తలని నిమురుతూ...

“నీకు అప్పాలు చేయడం వచ్చా”? మంద్ర స్థాయిలో అడిగాడు. తుళ్ళిపడబోయి ఆపుకుంది. ఈ కొద్ది రోజుల్లోనే అతగాడిని స్టడీ చేసి ఎప్పుడు ఏం మాట్లాడాలో తెలియదని తెలుసుకుంది. అబ్బో .. గొప్ప డబ్బున్నోడు. ఎన్,ఆర్. ఐ .. సంపాదించిదంతా పోగేట్టి పుట్టిన భూమ్మీదకి వెళిపోవచ్చేసాడంటూ వెంటపడి వేధించి పదేళ్ళ గాప్ పెద్ద లెక్క పెట్టాల్సిందే కాదని తనకి అంటగట్టిన వరసకి మేనత్త ని –

“చూడూ ..చూడు !నువ్వు మెచ్చి మేకతోలు కప్పిన ఈ నా మొగుడు అర్ధరాత్రి కొత్త పెళ్ళాన్ని అడిగిన క్వశ్చన్ ?" .. అని జుట్టు పట్టుకుని నాలుగు పీకాలనిపించింది.

“మెలుకువ వచ్చేసిందా?" ఈసారి ఇంకా దగ్గరి కొచ్చేసాడు. పోన్లే .. ఇలాగయినా తన ముచ్చట తీరుతుందని సద్దుకుంది ఆ ప్రశ్నకి కొండంత కోపం వచ్చినా. మృదువుగా, మత్తుగా చూసింది. తెల్లని పాల నురుగు చీర కొంగుతో అతడిమొహం కప్పి. ఆ పల్చని తెర లోంచి కళ్ళల్లో కళ్ళు కలిపింది. బలే నవ్వాడు ప్రకాష్..

“త్వరగా పడుకో. పొద్దున్న మనకి బోలెడు పని. రేపు సండే కదా? అందర్నీ ఇక్కడికే రమ్మన్నాను”!.. అన్నాడు.

“ఎవరెవరు? పార్టీ ఇస్తున్నారా? ఎంత మంది?" అడిగింది గాభరాగా. అడుగుతూ కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూసింది. మత్తు కూడా వదిలిపోయి దిగ్గున లేచి కూర్చుంది పరిమళ. మధుబాబు ఇచ్చిన ఝలక్ తో నిద్ర మండిపోయి పారిపోయింది.

“సర్ ప్రైజ్!”అంటూ కళ్ళు చికిలించిన మధుబాబు మొహం చూసి ‘ఖర్మ’అనుకుంది. అంతలోనే సద్దుకుని " పోన్లే పెళ్ళయ్యాక ఫ్రెండ్స్ కి ఆ మాత్రం పార్టీ ఇవ్వరేంటి?’ అనుకుని కళ్ళు మూసుకుని నిద్రపోయింది పరిమళ.

మర్నాడు తెల్లగా తెల్లారినా లేపని భర్తని ఎంతో మెచ్చుకుంటూ గబగబా తయారయి కిచెన్ లో అడుగు పెట్టిందో లేదో అవాక్కయిపోయింది. మాట్లాడబోతే గొంతు పెగల్లేదు. స్టవ్ మీద పెద్ద గంగాళం! అద్దెకి తెచ్చినట్టున్నాడు.. సలసలా మరుగుతున్న నీళ్ళు! పెద్ద గిన్నెలో బియ్యం రెండు చేతులతో పిసికి, పిసికి మరీ కడుగుతున్నాడు. పావుకేజి కంటే ఎక్కువే చింతపండు నానపెట్టి ఉంది. వంటిల్లంతా నీటి మయం! రెండు కాళ్ళు ఆ తడిలో తపతప లాడిస్తూ గిరగిరా తిరిగేస్తూ హడావిడి పడిపోతున్నాడు. పరిమళని చూసి చూడగానే –

“దా .. వచ్చీ .. నేను పులిహోర చేసేస్తాను.. ఈలోగా నువ్వు అప్పాలొండెయ్!” అన్నాడు .

“ రెండుకూరలు, పప్పు ,పచ్చడి,దప్పళం వండుదాం. లొట్టలేసుకుని తినేలా!.. వంట వాడు మనలా వండుతాడా చెప్పు!”అన్నాడు మళ్ళీ. నోటంట మాట రాక గుడ్లప్పగించి చూస్తోంది పరిమళ. మొగుణ్ణి చూస్తే మాలావు హుషారుగా ఉన్నాడు.

‘పోన్లే .. ఒక్క ఆదివారానికే తను ఇలా అయిపోకూడదు’ అనుకుంది పరిమళ! అప్పుడు చూసింది అతడు కట్టుకున్న అంగవస్త్రం .. అది గోచీలాగూ లేదు.. అలా అని కూస్తంత పొడుగూ లేదు. మాటిమాటికి దాన్ని సద్దుకుంటూ వండుతుంటే కడుపులో తిప్పినట్టవుతోంది. ‘ఈ వంట నేను తినను’ అనుకుంది .

“మీరు బయిటికి రండి .. ఎంత మందికో చెప్తే నేను వండుతా”! అంది.

“పాతిక కి ఇంకో అయిదు ఎక్కువే అనుకో “!అన్నాడు. మొహం గిర్రున తిరిగింది పరిమళకి.

‘హోటల్ లో పార్టీ ఇచ్చేవాళ్ళంగా’? అనబోయి, ఇతగాడికి వంట చేయడం అతి ప్రియమని తెలుసు గనక ఏమనకుండా ‘అప్పాల’ ప్రయత్నం మొదలెట్టింది. వంట అయేటప్పటికి బిలబిలమంటూదిగారు జనం! అన్నీ ఫామిలీస్!. ఒక పెద్ద మనిషి చేతిలో నిలువెత్తు పెద్ద ఫోటో .. ఆ ఫోటోలో ఒక స్వామీజీ. ఒకావిడ సర్రున పరుగెత్తుకొచ్చి బర్రున అక్కడున్న బల్ల ఒకటి లాగి పారేసి స్వామీజీని గోడకానించింది. మరో ఆవిడ ‘ఏనుగు కాలంత’ లావుపాటి ‘పూలదండ’ నలుగురి సాయంతో తెచ్చిఆ ఫోటోకి తగిలించింది. దండ వేసి వెయ్యగానే పోలో మని దండాలు దండాలు పెట్టేసుకుంటున్నారు జనమంతా .. పరిమళ ని నవ్వుతూ పలకరిచేస్తున్నారు .. ఈ లోపల ఒకావిడ పరమగంభీరంగా –

“ మొదలెడదామా?” అంది ..

తాళాలు, తప్పెట్లతో, దరువులతో భజన మొదలయిపోయింది. గుండె దడదడ లాడేలా. తమ వూళ్ళో గుడి దగ్గర ఫుల్లుగా తాగేసి పేరడీ పాటలు పాడుతున్న ‘ బైటో భజన’ గుర్తొచ్చింది పరిమళకి. ఈ లోపల మధుబాబు చంగుమని హాల్లోకి దూకాడు. అతగాడిని అలా చూడగానే కెవ్వుమని కేక వేసాననుకుంది పరిమళ. కాషాయ రంగు పైజమా, ఎర్రటి లాల్చి, నుదురుమీద జేగురురంగు బొట్టు, దాని కింద అడ్డంగా విభూది రేఖ.. కళ్ళకి కాటుక .. పైగా గెంతులు, డాన్సులు, పూనకం వచ్చినట్టు ఒకటే వూగిపోడాలు, ఉర్రూతలూగే స్టెప్పులు, పూనకం వచ్చినట్టు ఊగిపోడాలు.. బిత్తరపోయి చూసింది పరిమళ. ‘అదేదో నిన్న తనతో చెయ్యొచ్చుగా ఈ డాన్సులు’? అనుకుంది. అలా పాడిపాడి , ఆడిఆడి అలిసిపోయి పోయారందరూ. ఆ గోలకి తల నొప్పి, ఆ చాకిరీకి నడుం నొప్పి, నీరసం వచ్చి సొమ్మసిల్లినట్టు పడుకుండి పోయింది పరిమళ. పోతేపోన్లే .. ఇవ్వాల్సిన పార్టీ పీడ ఒదిలి పోయిందనుకుంది నిట్టూరుస్తూ మధ్యరాత్రిలో తెలివొచ్చి .

★★★ ★★★ ★★★

నాలుగు రోజులు గడిచాయి .. ఆ రాత్రి మా గొప్ప ఇదిగా తయారయి మొగుడి పక్కన చేరింది పరిమళ. కొత్త బిచ్చగాడిలా ఉత్సాహం ఊపిరాడనివ్వడంలేదు. కబుర్లు, కాకరకాయలు లేకపోయినా ఓ మోస్తరు థ్రిల్లింగ్ గానే గడిచింది ఆ రాత్రి. కానీ ’అన్నింటికీ సద్దుబాటే’ అనుకుంటూ నిరాశగా నిద్రలోకి జారింది. మధ్య రాత్రిలో ఒకటే రైలింజను చప్పుడు వినిపించింది. చెవిలో రొద, కూత. చటుక్కున లేచి కూర్చుంది. తీరా వెతికితే అది మొగుడి గురక .. పులి బోనులో పొరపాటున చిక్కడి పోయి, ఆ ఇనప చువ్వల మధ్య తల దూర్చి ఎలా బయిట పడాలో దారి తెలియని దానిలా పిచ్చి చూపులు చూసింది పరిమళ. పరిమళ జీవితానికింక ‘పరిమళం’ లేదు అనుకుంది. అతగాడిని కుదిపి, లేపి అటు తిరిగి పడుకున్నప్పుడు గురకలో మార్పొచ్చింది. నాలుగు నిట్టూర్పులు ఆగిఆగి ఎక్కిళ్ల ల్లా వచ్చాయి.

రెండు నెలలు గడిచాయి. ఎంత బతిమాలినా ఏవో వంకలు చెప్పి ప్రకాష్ తో ఒక్క భజన కీ వెళ్ళలేదు పరిమళ. రసగుల్లాలాంటి పెళ్ళాం పక్కన ఉండగా రైలింజను కూతలు కూసే మొగుణ్ణి ఏమనాలో ఏదిబ్బపాటి బుక్కు లోనూ ఉండిండదు. ఆ రాత్రంతా శివరాత్రి జాగరం! పగలు నిద్రలేమి పరిమళకి.

మర్నాడు రాత్రి కుక్కర్ విజిల్లా సైరన్లిచ్చాడు. జుట్టు పీక్కోవాలనిపించింది. వయసు ముదిరేదాక పిల్లని ఎంచి ఎంచి ఒక్కత్తీ నచ్చలేదని వంకలు పెట్టి పెట్టి తల బోడి చేసుకున్న మొగుడుగారు తనక్కూడా జుట్టు లేకపోతే బావురుమంటాడని మళ్ళీ సద్దుకుంది. కాకపోతే ఒక్క బహు మంచి పని

మాత్రం చేసింది. ఇంకెప్పుడూ ఎంత బతిమాలినా బావుండదని మొరపెట్టుకున్నా ఒక్క భజనక్కూడా రానంది. మధుబాబు అలిగాడు ,అలిగాడు,అలిగాడు. విసుగొచ్చి ఊరుకున్నాడు .

★★★ ★★★ ★★★ ★★★

రెండు నెలలు గడిచాక, ఓ రోజు గాఢ నిద్రలో ఉన్నప్పుడు మళ్ళీ అర్ధరాత్రే చెవిలో గుసగుస. చెవిని బర బరా పామేసుకుంది. అయినా ఓ అయిదు నిమిషాలాగి మళ్ళీ "బుజ్జమ్మ! బుజ్జమ్మా! అని వినిపించింది. ఏయ్! ఏమిటీ తనకి ముద్దు పేరోకటా?'సంబడం' అనుకుంటూ కళ్ళు తెరిచింది .. ఏంతో మత్తుగా నవ్వాడు మధుబాబు. పిచ్చ గోముగా చూసాడు ..ఎత్తైన కొండ మీద కెక్కి ఒక్క ఎగురు ఎగిరి చందమామని అందుకున్నట్టు ఒక్కసారిగా ఆకాశానికి నిచ్చేనలేసేసింది పరిమళ ..

"చెప్పండి"! అంటూ కావలించేసుకుంది తమకంగా .

"నీకు బొబ్బట్లు ఒత్తడం ఒచ్చు కదూ దొంగా"! అన్నాడు. 'ఓర్నాయనోయ్' గతుక్కుమంది

"అలా చూడకోయ్! ఈ ఆదివారం మన వంతు స్వామిజిని కొలవడం! " అన్నాడు భజన అనలేక ..

'చచ్చానే మేనత్తా!' అని గావుకేకలు పెట్టింది పరిమళ. గుండెల్లో పడ్డ రాయితో ఆమె మౌనంగా వెర్రి,పిచ్చి చూపులు చూడడం మొదలెట్టింది .

"మా బంగారు కదూ?" అన్నాడు.

"ముప్పై మందికి బొబ్బట్లా? ఒకప్పుడు ఉమ్మడి కుటుంబాల్లో ఇలా ప్రతి ఆడది వంటిట్లో ఇలా బొబ్బట్లు ఒత్తుకుంటూ బలై పోయింది .. ఆ రోజులు ఇప్పుడు పోయాయ్. స్వగృహ వచ్చింది. అత్తరిల్లు, వంటిళ్ళు ఉండనే ఉన్నాయ్.. నన్ను చంపకండి.మీకు పుణ్యం ఉంటుంది !" అంది.

"అరెరే! విను! ఇది పూజ కదా పండూ! అందుకే మనం చేసుకునేది. లేకపోతె నిన్నెందుకు శ్రమ పెడతానురా చిట్టి తల్లి?" అన్నాడు ముద్దాడుతున్నాట్టు. మరో ముద్దు పేరు వచ్చి పడింది పరిమళ ఒడిలోకి. ఇలా ముద్దు పేర్లు వచ్చి పడగానే ... ఆడది కదా? పొగడ్తలకి లొంగిపోయింది. ఆ ఆదివారం కూడ బొబ్బట్లతో, పిండివంటలతో హోరెత్తిపోయింది ఇల్లు.. మొగుడుగారు గెంతిగెంతి అలిసిపోయారు. 'తెగ చావొచ్చి పడింది తనకి' అనుకుంది పరిమళ తల కొట్టుకుంటూ.

★★★★★★★ ★★★★★★

రోజులు గడవకా మానవు. జరిగేవి జరక్కా మానవు. మరో రెండేళ్ళు గునగునా నడిచి చక్కా పోయాయ్. తాళాలు ,తప్పెట్లతో పరిమళ రోజులు నిస్సారంగా సాగిపోతున్నాయ్. సరే ఆ మర్నాడు దసరా పండగ ! ఆమె అత్తగారి తద్దినం. అప్పటికే ఆడపడుచులిద్దరూ ఫామిలీస్ తో వచ్చేసారు. ఇల్లంతా సందడి. ఎదెక్కడ ఉందో తెలియనంత ఇంకేదీ కనపడనంత! ఇద్దరక్క చెల్లెళ్ళు ఇల్లంతా చుట్టబెట్టేసి కావలిసినవన్నీ మూటలు కట్టేసి మిగిలినవి జల్లెస్తున్నవేళ!

అప్పుడు పరిమళ మొగుడు పరుగెత్తుకొచ్చి పెళ్ళాం పక్కన కూర్చున్నాడు. అందరూ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతుంటే –

"వంటవాడు దొరకలేదు"! అన్నాడు విచారంగా మొహం పెట్టి. గతుక్కుమంది.

"మరెలా?' అంది.

"నేను సాయం పడతాను" అన్నాడు రెండు చేతులూ పట్టుకుని. అయోమయంగా నోట మాట పెగలక చచ్చినట్టు తలూపింది .

"అయ్యో! నేనూ ఓ చెయ్యి వేద్దును. కాని రాక రాక వచ్చాం కదా వంట అయ్యే లోపుల ఫ్రెండ్స్ ఇళ్ళకి వస్తామని మాటిచ్చాం అక్కా, నేను.. బాగుండదు"! అంది చిన్నాడపడుచు. ఆ రాత్రి ఎంతో సరదా కబుర్లు మాత్రం చెప్పాడు మధుబాబు పరిమళ పక్కనే ఉండి. అంటుకోకుండా, ముట్టుకోకుండా .. మర్నాడు తద్దినానికి పనికి రాదంటూ ..మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూ హఠాత్తుగా –

"నువ్వు గారెలు క్రిస్పీగ వండు బుజ్జీ! పరవన్నంలో బెల్లం వెయ్యి, అలాగే పూరీలు ఇలా చేతుల్లో వేసుకుంటే పటపట విరిగేల నాకిష్టం ,ఆపైన నీ ఇష్టం!" అన్నాడు గారాలు పోతూ..

'తోక్కేం కాదూ "అనుకుంది కచ్చగా. పొద్దున్నే లేచి వంటకి తగలేసి మంటగా కూర్చుంది పరిమళ. నవ్వించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు మధుబాబు. అందరు వచ్చాక కార్యక్రమం మొదలయింది .. పూర్తయ్యాక భోక్తలకి వడ్డిస్తుంటే చాంద్రాయణవ్రతం మొదలెట్టాడు పంతులు.

"మీకు తెలుసా మధుబాబు గారు.. కిందటి నెల మీరు వూళ్ళో లేరు.లాయరు శ్రీపతి గారు పోయారు. అతడి భార్య విమల మొగుడి కంటే పన్నెండేళ్ళు చిన్నది .. డబ్బుందని ఇచ్చేసాడు తండ్రి . .. ఈ పిల్ల పాకాన పడేసరికి ఆయన లోకాలు ఒదిలేసాడు. గొప్ప జాలేసింది విమల గారిని చూస్తే .. 'కోరికలేమో మహ గట్టివి కదండీ!' ఇంక జీవిత కాలం ఈసురోమని బతకడమే ." అన్నాడు .. గత్యంతరం లేక పంతులు మాటలు వింటూ గుడ్లప్పగించి పరిమళ వైపే చూస్తున్నాడు మధుబాబు.

"భోక్తలకి మారు వడ్డించండమ్మా!"అన్నాడు పరిమళ వైపు చూస్తూ పంతులు. పరిమళ మళ్ళా కూరలు పట్టుకొచ్చింది .

"సరి అయిన వయసు తేడా ఉంటే సరైన కోరికలు పుడతాయ్. ఒకే ఈడు వాళ్ళకి ఒకే బుద్ధులు ఏడుస్తాయ్ కాబట్టి"! అన్నాడు పంతులు దీర్ఘం తీస్తూ. 'వీడు వదిలేట్టుగా లేడు" అనుకున్నాడు మధుబాబు.

"గుప్పెడు అన్నం వండుకోవాలన్నా, ఓ ఇంత కూర వండుకోవాలన్నా, ఇద్దరూ కలిసి సినిమాకో,షికారుకో వెళ్ళినా .. మరి కాస్త పెద్దయ్యాక గుళ్ళకి, గోపురాలకి వెళ్ళినా .. అవి సమాన స్థాయిలో ఉంటాయి. దశాబ్దం ఉంటే ముక్కు మూసుకు కూర్చోవడమే!వయసు తేడా ఎక్కువయి కాదూ విమలగారు చిన్నగా ఉన్నప్పుడే శ్రీపతి గారికి రిటైర్మెంటు రావడం, సర్వీస్ తక్కువయిపోవడంతో తను కూడా ముసిలిదానిని అయిపోయానన్న బాధతో విలవిలలాడడం. విమల గారికి బాధ ఉంటుందంటే ఉండదా మరి"? అన్నాడు ఆపకుండా. మధుబాబు, పరిమళ లు ముఖాలు చూసుకున్నారు. పరిమళ మొహంలో దిగులు కనపడింది మధుబాబుకి అతి స్పష్టంగా. పంతులు మళ్ళీ అందుకున్నాడు.

"మనం మన పిల్లని ముద్దుగా పెంచేసి, ఆ వచ్చేవాడు కూడా ముద్దుగా చూసుకోవాలనే యావతో .. పోస్లే .. మంచి ఉజ్జోగం ఉన్నవాడికి ఇస్తే సుఖపడుతుందని పిల్లని అప్పజెప్పేస్తాం. పిల్ల మంచి వయసులో ఉంటుంది. ఇంక ఏజ్ బార్ పెళ్ళికొడుక్కి తొందరగా వయసు పైబడి దేవుడు,పూజా,పునస్కారాల మీదకి మనసు మొగ్గు చూపుతుంది. ఇంకేమిటి? ఉపన్యాసాలు, భజనలు, తొక్కు, తొడిమ, రుచిగా వండుకోవడం మినహా ఏముంటుంది? అంతేఇంక జీవితం.పాపం! మంచి పిల్ల విమల!" అన్నాడు పంతులు విచారంగా మొహం పెట్టి.

పరిమళ మొహం ముడుచుకుపోయింది. ఏడుపు బలవంతాన ఆపుకుంటూ వంటింట్లోకి తప్పుకుంది. అప్పటికి వాస్తవం లోకి వచ్చి పడ్డాడు మధుబాబు. ఇంక సహించలేకపోయాడు. తన పొరపాట్లని లెక్క పెట్టుకుంటున్నాడు. ఆ సాయంత్రం అక్కచెల్లెళ్ళు, బావామరుదులు వెళ్లిపోతుంటే ఎప్పటిలా 'రెండురోజులు ఉండి వెళ్ళండి ' అనలేదు. మంచానికి అడ్డంపడి ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. తననే నమ్ముకున్న భార్య అమాయకపు మొహం పదేపదే కళ్ళముందు నిలిచింది. పరిమళ అటు తిరిగి పడుకుని ఉంటే పలుకరించే ధైర్యం కూడా రాలేదు. గడచిన రోజుల్ని తలచుకొని భారంగా నిట్టూర్చాడు.

★★★★ ★★★★★ ★★★★ ★★★★ ★★★★ ★★★★

తెల్లారింది. వాకింగ్ కి వెళ్ళొచ్చి హుషారుగా గెడ్డం గీసుకుని టిప్పుటాపుగా తయారైపోయాడు మధుబాబు. అతడినే చూస్తోంది పరిమళ.

"ఈ రోజు ఆదివారం. త్వరగా రెడీ అవాలి." అన్నాడు పరిమళ వైపు చూసి కన్నుకొట్టి.

"నేనురాను మీ భజన్లకి" అనబోయేలోగా తటాలున వాటేసుకున్నాడు.

"కొన్నాళ్ళు శెలవు పెట్టాను పరిమళా! హాయిగా హనీమూన్ వెళ్దాం!" అన్నాడు. అంటూనే చేతుల్లో చేతులుంచి దగ్గరగా గుంజుకుని కౌగిలిలో బంధించాడు. ఆశ్చర్యంతో మతి పోతోందామెకి. ఎన్నాళ్ళ విరహమో గాని కోతికి కొబ్బరి చిప్ప దొరికినట్టు పరిమళ చిక్కిందతగాడికి..

'ఇప్పుడతడి ఆవేశం వేరుగా ఉంది. వివేకం పని చేస్తోంది 'అనుకుంది పరిమళ. ఇంతలో చెవిలో ఏదోగుసగుస.

'నీకు మడత కాజా చెయ్యడం వచ్చా?' అని. ఫకాలున నవ్వింది పరిమళ.

'చింత చచ్చినా పులుపు చావదు మరి' ...!!! ★★★

Click here to share your comments on this story